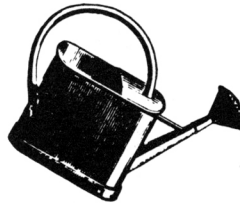

Έχει μέρες νά τά βάψει
 βάζει τό καπέλο ἔτσι
 φύγανε τά χρόνια της
 (νά τῆς θράσω τά ὄνειρά της)
 Παίρνει ὅλο αὐτή τήν πόζα
 παίρνει ὁ ἀέρας τά μαλλιά της
 κάτσε κεῖ μὴ μοῦ κουνιέσαι
 ἔτσι ὅπως εἶσαι σ' ἀγαπῶ

περνάει σφυρίζοντας τό τραῖνο καί τά καίει
 μπαίνει ἡ ἀρκούδα μουρμουρίζοντας στό σιδερένιο δάσος
 ἀνοίγει ἡ πόρτα τοῦ λουτροῦ
 βγαίνει ἔξω ὁ φαντάρος
 φύγανε τά χρόνια του
 βάζει τό καπέλο ἔτσι ἀρχινάει ἡ βρόχη

Ὅσο τρέχει τόσο βρέχει
 κι ὅσο σταματάει ἡ βροχή περπατάει
 τράκα τράκα ὁ φαντάρος
 μιά παλιοκαθημερινή

Περάσης πάνω μου
 μ' ἓνα ὠραῖο μοντελάκι ν' ἀποφασίσω
 ἀφήνεις τό καλό χεράκι σου νά πέση
 μπαίνει τό τραῖνο μουρμουρίζοντας στό σιδερένιο δάσος
 πρὶ κοιμηθῆς φαντάσου σ' ἓνα κόσμο ὅτι
 ἡ ἀπόφαση εἶναι τέχνη
 καί ἡ πολλή καθαριότητα βρωμιά

Μᾶς φεύγει ὁ φαντάρος τράκα τράκα
 τὰ τακούνια του χτυπάει
 κι' ἄμα ζοριστεῖ πολύ παίρνει τό καπέλο του.
 Βρέχει στό δρόμο μέ τή μελαντόνα
 λυώνουνε τά ὄνειρα τους τούς ζυγούς
 Λύσατε.

Νίκος Γαζέπης

Διαδικασία Παρά-Γραφῆς
 ἢ Τό τέλος τῆς ἀφηγηματικῆς Λογοτεχνίας

Μιχαήλ
 Μήτρας

στενωχώρα

Το εγχειρημένο χειρουργείο

δούρειοι της Χαιφώρα

... , μιά στενωχώρα, ... με ... δειλή ... στάση της, δέν κατάφερε, βέβαια, νά ... . Στά χελια ... Μανταλένας δέν ... το χαμόγελο ... στο μέτωπό της, ... στολίζανε ακόμα ... της λεμονιάς, είχε ... βαθιά ... ρυτίδα.

απαθής

Πάνω ... ώρα, ... πρόβαλε τὸ κεφάλι του ... αλλόπορτα, φωνάζοντας και γυρεύοντας ... τοῦ δώσουνε ... "Υστερα ἄρχισε ... τὸ τοίχο και τοῦτο τὸ περιστατικὸ ἔκανε τοὺς παραβρισκομένους νά ξεδώσουν ... " Ἡ μάνα τῆς νύφης ... της ἐτοιμάζανε τὰ φαγητά. Ἡ ... πηγαينوερχότανε σάν ... ἀπ' τὴν αὐτὴ στὴν κουζίνα κι ἀπὸ τὴν κουζίνα ... "Ἐλια, ἀκροκατώντας ... ἤσυχη.

ἀλλογα πού τρέχων σὶόν κάρπο

Πὼς θὰ καλυτέρευε ... της ἦτανε ... ἀπ' ... πρὶν. ... πού εἶχε πάθει, ἦτανε ἀπὸ ... πού στέλνει κάθε πανσέληνο ... φεγγάρι ... λαγκαδιές ... σημαδεύει ... κατάντικρά του με ξέσκεπο ... Τοῦ ἐτοίμασε τὸ λοιπόν, νά πει ... στο λαιμό ἕνα φυλ ... ξύλο κι ... εἰκόνα τοῦ ... . Στά ... και ξόρκια. "Ἦθελε νά μάθει ... θὰ ... ἢ θὰ πεθάνει. Καὶ ... τῆς εἶπανε πὼς ... οὔσε.

Τὸ ἄραιο κεφάλι της

— ... ἔ' ὄνομά σου, ψιθύρισε ἡ ... κάγοντας με κατάνυξη ... . Καὶ ... ὄνομα τοῦ ...

ἕνας συνδικαλιστής πληροφοριῶν

Σιγά σιγά φύγανε οἱ καλεσμένοι και τὸ σπῆτι ξαναθυθίστηκε στὴ σιωπὴ. Μείνανε ... δυὸ ἀδέρφια, ὁ πατέρας, ἡ μάνα τῆς ... τῆς ... Τὸ ... πέρασε γρήγορα. "Ἦτανε ... ἀπ' τὸ μεσημεριανό.

τηλέφωνο

— Θάλεγε ... πὼς εἰσοκόμαστε ... εἶπε ὁ ... Μπέρτος, διάζοντας τὸν ἑαυτὸ του νά γελάσει. "Ἐ, τί λέτε ...

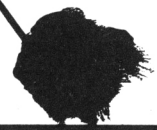
copyright

Κανένας δέν ἀποκρίθηκε ... ἔνωσε ... λύπη ἀνομολόγητη. ... φαινότανε πὼς ἡ σιγὴ τούτη πού σκέπασε ... τὴν ἡμέρα αὐτὴ τῶν γάμων, ἦτανε ... σημάδι γιὰ τοὺς νύμφους. Κάθε λίγο ... ἀκουγό ...

φανταστικό

ταίχια

ἡ ἀνοιξιὰτικὴ χλόη

τόν είδε έτσι, με τὸ πρόσωπο πανιασμένο καὶ τὰ μάτια γιομάτα παραφροσύνη, κατάλαβε πολὺ καλά καὶ συνταράχτηκε. Ἐκείνος μπήκε μέσα κι ἔκλεισε πίσω του ἀθόρυβα τὴν πόρτα. Καὶ τούτη, ἐνῶ θὰ μπόραγε νὰ ξεφωνίσει καὶ νὰ φύγει, σάπασε καὶ δὲν κουνήθηκε. Ἐξίσως ἄντιμα ἦταν πάντα θάμνη καὶ συννεωιασμένη. Ὅπως πρὶν ἀπ

ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ:

← ἡ ἀντιλήψη
τοῦ κίβου
μέσα στὸ
μάτι μου,

Ο Ἐλιας, τοῦ ἀνοίξε ἀμίλητος τὴν ἐξώπορτα κι ὕστερα πήγε νὰ πλαγιαίσει. Μὰ πρὶν ἀκόμα καλοξημερώσει, θρυσκότανε κιόλας στὴν αὐλὴ ἑτοιμὸς νὰ ξεκινήσει γιὰ τὸ χειμαδιό. Τὸ πρωτὸ ἦτανε μολυβένο, ὁ οὐρανὸς ἀσάνητος βάραινε πάνω ἀπ' τὸ ἐξοχικὸ τοπίο σὰν πέτρινος θόλος. Τὸ ἕρπαινε τὴς κορφές τους καὶ αὐτοὶ πούλιὰ πουρπουλίζανε ξεφύττανε ἀπὸ τὰ κλαδιά. Ὁ Ἐλιας πήγαγε καθάλα, δλοῦσε τὰ κλαδιά σὲς σκέψεις του. Κι ὥστόσο, τὸ μυαλό του ἔβγαζε σὰν τσόφλι αἰεροῦ πεταμένο στὸ δρόμο. Τὸ ἔβγαζε ἀπὸ τὴν κρὰ καὶ μελαγχολικά, σὰ δυὸ ἀκίνητα ἄνθρωποι, ἔβγαζε ἀπὸ ἓνα ὄνειρο ἀπὸ τὸ ἄλλο. Ἐκείνη τὴν ἰδέα ποὺ εἶχε γευτεῖ, συνοδευότανε ἀπὸ ἓνα ἄλλο ὄνειρο. Ἐξάφνα, οἱ τόψεις γιὰ τὸ κρίμα ποὺ εἶχε κάνει, τὸν κατακερματίζανε.

Τὸ καλὸ μέρος τῆς ψυχῆς τοῦ ἔσπναγε σὲνὰ σιγὰ καὶ τοῦτο ἀκριβῶς τὸν ἔκανε νὰ τρέμει μπρὸς τὸ ἀπύθμενο γάος ποὺ ἀνοίξε μὲ τὴν πράξη του.

— Δὲν μπορεῖ νὰ ναι ἀλήθεια, σκεφτότανε σφίγγοντας τὰ χαλινάρια μὲ τὰ δάχτυλά του ποὺ εἶχανε τεντώσει ἀπ' τὴν ἀγωνία. Πρέπει νὰ ναι κάποιον ὄνειρο ποὺ ἦρθε νὰ μὲ συνταράξει. Ἐνα ὄ

← ἡ ἀντανάμηση
τοῦ κίβου
μέσα στὸ
βλέμμα μου,

